

عنوان مقاله:

بهبود بازده تلقیح مصنوعی در میشهای نژادزندی با استفاده از هورمونهای استرادیول و اکسی توسین

محل انتشار:

فصلنامه علوم دامی ایران، دوره 44، شماره 3 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

رضا مسعودی - دانشجوی دکتری

حمید کهرام - استادیار گروه علوم دامی پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران

احمد زارع شحنه - استاد گروه علوم دامی پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران

عباس اکبری شریف - ایستگاه پرورش و اصلاح نژاد گوسفند نژادزندی پیشواورامین

خلاصه مقاله:

هدف از این تحقیق بررسی اثر استرادیول و تزریق درون عضلانی و درون وردی دوزهای مختلف اکسی توسین بر باز شدن سرویکس و درصد آبستنی میشهای نژادزندی در انتهای فصل تولیدمثلی اوایل فروردین بود در این مطالعه از 63 میش سه تا چهار ساله بامیانگین وزنی 55 کیلوگرم استفاده شد در آزمایش اول به همه میشها مقدار 100 میکرولیتر استرادیول تزریق شد 12 ساعت پس از آن میش ها به هفت گروه مساوی تقسیم شدند گروه اول به عنوان گروه شاهد انتخاب شد و هورمون اکسی توسین دریافت نکرد شش گروه دیگر به دو دسته تزریق درون عضلانی و تزریق درون وریدی تقسیم شدند و میشها در هر دسته در سه سطح 60 و 80 و 100 واحد هورمون اکسی توسین را دریافت کردند میزان نفوذ به سرویکس قبل از تزریق ده دقیقه و 12 ساعت پس از تزریق استرادیول قبل از تزریق اکسی توسین و همچنین 15 دقیقه پس از تزریق اکسی توسین با پیپت مدرج تلقیح مصنوعی اندازه گیری شد آزمایش دوم مانند آزمایش اول بود با این تفاوت که به میش ها استرادیول تزریق نشد و فقط اثر اکسی توسین بر باز شدن سرویکس تعیین شد در آزمایش سوم میشها برای همزمانی فحلی به مدت 12 روز سیدر گذاری شدند و در هنگام سیدر برداری به همه میش ها مقدار 500 واحد هورمون eCG تزریق شد قبل از تلقیح مصنوعی میشها به هفت گروه مساوی تقسیم شدند گروه اول به عنوان گروه شاهد انتخاب شد و هورمون اکسی توسین دریافت نکرد شش گروه دیگر به دودسته تزریق درون عضلانی و تزریق درون وریدی تقسیم شدند و میش ها در هر دسته در سه سطح 60 و 80 و 100 واحد هورمون اکسی توسین رادریافت کردند

کلمات کلیدی:

سرویکس، استرادیول، اکسی توسین، اولتراسونوگرافی، درصد آبستنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/588816>

